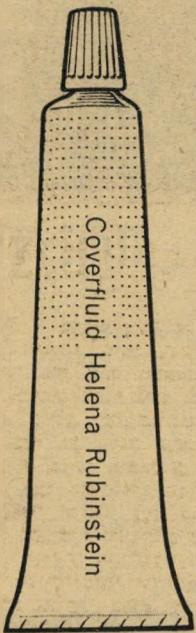

COVERFLUID

האיפור ללא פגם

COVERFLUID — בסיס דק עד לשקיפות ומרווה כאחד, המוגש לך כאיפור מושלם בשופרית. מכסה על כל הפגמים הקטנים, כשהוא מקנה לפניך את הזוהר העמום המיוחד, ומגן על עורך.

האופנה ממליצה, למען יופיך, על אחידות של צבע לשפתיך ולצפורניידיך. והאופנה האחרונה היא אופנת הפנינה: גוון **Sand Pearl** ל-**Coverfluid**, ו-**Pink Pearl** ל-**ליפסטיק**, ל-**פאשן סטיק** ול-**נייל פאשן**.

ה-**LIPSTICK** של הלנה רובינשטיין, במבחר גווניו, שומר על שפתיך מיובש ומקנה להן רכות נפלאה.

FASHION STICK — שרביט הקסם לשפתיך, דק ומוארך כעפרון — שפתון ותוחם קונטורים באחד.

NAIL FASHION — הלכה המשובחת הימביאה את האופנה לקצות אצבעותיך, בשכבה שווה ומאריכת ימים.

Coverfluid: IL 5.65 **Lipstick: IL 3.54**
Fashion Stick: IL 9.75 **Nail Fashion: IL 3.25**

רק בחנויות התמרוקים המאושרות ע"י הלנה רובינשטיין

Helena Rubinstein

מחפשים את המטמון

אלפים ורבות משתתפים בתכנית "מחפשים את המטמון". גם לך הסיכוי להשתתף ולזכות בפרסים היפים, באם תקרא את הספר "תולדות ארץ-ישראל — מן הכיבוש הרומאי ועד הכיבוש הבריטי", שהופיע זה עתה בהוצאת "לדורי". הספר, בן 500 העמודים, ירתק אותך ויעשיר את ידיעותיך בעברה של ארצנו בפרטים רבים שלא ידעת עד כה. אלפיים שנות אירועים, סערות מדיניות וצבאיות, שלטונות מתחלפים ותרבויות עולות ומתבלבלות.

במדינה

עסקים

מן השמיים

המסעדה הראשונה בשיטת השרות העצמי, ברחוב בנייהודה בתל-אביב, נפתחה ברוב פאר ופרסומת. כבר ביום הראשון לפתיחתה צבאו על שולחנותיה מאות אנשים, אילצו את המשטרה להתערב בהשלטת הסדר. אולם מהיום בו נפתחה המסעדה, לא שקטו הרוחות סביבה. השבוע גאלצה המשטרה להציל מזירת ההתגוששות הלפרין נוסף שנקלע באחרונה לתוך עסקי-ביש, הפעם את בעל המסעדה בכבודו ובעצמו — מר-עולם רפאל הלפרין.

שרות עצמי. המסעדה, אותה קרא הלפרין על-שם אשתו ברטי, היא הראשונה בשרשרת מסעדות השרות העצמי אותן מתכנן הלפרין לבנות. אך מהיום הראשון נראה היה כי מר-עולם נכנס ברגל שמאל לזירה העסקית. בעלת הבית, חיה פישקין, טענה כי הלפרין הפר את חוזה השכירות, בנה רהבת שולחנות בחצר במקום הגינה אותה התחייב לנטוע במקום. זה לא היה מפריע כל כך לה ולשכנים לולא נהג הלפרין לשפוך את אשפת המטען לחלק הפנוי של החצר.

ביום השישי האחרון החליטו בני-משפחה של חיה לפעול בשיטת השרות העצמי. מיד לאחר שהלפרין סגר את המסעדה, ירדו בניה של חיה לחצר, ניקוה וסגרו כסוללת עפר את הדלת דרכה היה הלפרין משליך את הובל. הם חיכו לתגובתו. **אכן בראש.** הלפרין עצמו לא חשב פעמיים. כשהגיע במוצאי השבת והבחין בנעשה, מיהר להזמין את המשטרה, החל בינתיים לפנות את העפר. לרגע זה היכו בניה של בעלת הבית שניצבו במרפסת הקומה השנייה. הם מילאו דליי מים, החלו לשפוך על הלפרין. לדבריהם נטל הוא, כתגובה, אבן, ידה אותה בבעלת הבית. באותו רגע הגיע המשטרה, אותה הזמין הלפרין קודם, הספיקה לראות רק כיצד מר-עולם הרטוב סופג אבן בראשו, נופל בין שבירי רהיטים שהושלכו עליו מלמעלה. מיד נעצרו המעורבים בקטטה. בני משפחת פישקין הועברו לתחנת המשטרה ואילו מר-עולם נלקח לבית-החולים כשהוא שותת דם מפצע עמוק במצחו. "ככה זה", אמר הלפרין, כשהוא חובש את כיפתו גם בשעה שהרופאים טיפלו בפצעו. "עמדתי בירת ההתגוששות נגד אלופי ארצות ויצאתי שלם. פתאום נופלת אבן אחת מהשמים ומשכיבה אותי. ככה זה, הכל מהשמים."

הנב

עוה כמוות אהבה

ביום השוק בבאר-שבע, הבחין אחד מן המוני הבריות, דוכני המוכרים והבהמות השונות, בדמותה הצנועה של הנערה בת הארבע-עשרה, שהיתה עטופה בבגדים מכף רגלה ועד קודקודה. למרות מצודת התלבושת שנוצרה להגנה מעין זרים, הצליח לגלות מאחוריה, זוג עינים שחורות נוצצות, וקטע של לחי צגולה ומלוכלכת.

שתי עובדות אלו הספיקו בהחלט לעורר את דמיונו של הברחי הצעיר. תוך כמה דקות מצא עצמו אחד מאוהב בנערה.

כנהוג, הותיר אחד מהם את סידורם של עיניו-יהלם, לזקנים ממנו. אביו משך בכתפו, והלך למאהלו של השבט אבו אל-שעיר, השוכן דרומית-מזרחית לבאר-שבע. אביה של הנערה, האזין בפנים אטומות, לשלוח האהבה שהגיע מן האזור השכן, והסביר לו כי קיים קרוב משפחה שהספיק אף הוא לתת עינו בנערה. הוא מוכן להעדיפו רק בתנאי שיעלה את דמי המורה.

אביו של אחד לא הגיב במאום, שב למקום מגוריו, והודיע לבנו המצפה את תנאי החווה. באותה הזדמנות הבהיר לו האב רבי-הנסיון, כי אין לו כל סכוי לאסוף את הסכום בן ארבע וחמש מאות הלירות, וכי מוטב שיתן עינו בנערה וזלה יותר. אחד לא קרא מעורו על יצחק ורביקה או על יעקוב ולא. הוא נקט באותן שיטות — והחל משוטט סביב הכאר אליה הייתה פאסמה באה להשקות את צאנה. זואת, כמובן בגניבה, לבל יבחינו בו קרובי משפחה. הוא התחדד לפאסמה, ועד מהרה הסתבר לו כי יתרון גדול עומד לצירו: יריבו, החתן המיועד מספר אחד, היה שבע ימים, למרות שלא שבע נערות. פאסמה לא נמשכה אחריו, לעומת זאת העדיפה (המשך בעמוד 14)

הנשיכה

מפקד מישרת רמלה, דויד תורנין, מראה את סימני שיני הבריון. "חיתה-זאת מחצית שעה של השתלטות חזקי הינגל" אומר הקצין.

פיה המנהלת מלחמה מתמדת עם הכנופיות המתחרות. הכנופיה העיראקית, הכנופיה הירוקאית, ועוד ועוד.

לדידי עצמו יש כבר עבר סוער: עשרים וכמה שנות חיים ועשרה תיקים במשטרה. שוד, גנבה, תיגרות, והפרעתו של שלום היציבור.

אחת הסיבות להתערבות בלתי-פוסקת מר-צד המשטרה, הם חיי המשפחה שלו. רינה סילברה, אשתו של דידי, מוצאה מירושלים. לדידי סילברה שירת בירושלים בצה"ל. לעיתים הוצב לשמירה על גג הבית בו התגוררה רינה עם אמה. כאשר גמר הוא את שרותו, ברהה איתו רינה לרמלה. היא היתה אז בת 14 וזה היה לפני שבע שנים. רק לפני שנה היא נעשתה באופן רשמי לאשתו.

גם לנישואין של דידי ורינה ישנו רקע פלילי. לפני שנה וחצי באה רינה להתלונן במשטרה, שאהובה היכה אותה וגירש אותה מהבית. שני שוטרים היתלה צרה-מאסר נגד דידי, דחה את הדיון ל-שבועיים. לשיבת בית-המשפט הבאה הביאו דידי ורינה תעודת-נישואין. בהתחשב עם כך, המתיק השופט את עונשו, פסק לו שלושה חודשים מאסר, עם דחייה למשך שנתיים.

אך דידי המשיך להתפרע, ומבלי שיעשש על כך. מדוע? "כי האנשים לא רוצים להעיד נגדו. מפחדים ממנו" טוענת המשטרה. "המשטרה מסתכלת בין האצבעות, כי דידי ואחיו עובדים בשביל המשטרה לפעמים", אומרים האנשים ברמלה. "לכן הם נוהגים מיחס מיוחד", מוסיפים אותם יודעי דבר. "כבר שנתיים משתדלת המשטרה לגייס את דידי לעבור בשבילם, אבל הוא לא רוצה. מסרב למכור את ידידיו. בגלל זה השוטרים כועסים עליו, ותורגמן גרם לכל התיגרה". טוענת רינה סילברה.

יכול גם להיות שהשופט סיבת הגישה הסלחנית כלפיו היא עוד אחרת: זמן קצר אחרי ש-הביאה מכונות מן דויד אדום את תורגמן הפצוע לבית-החולים בצריפין, הגיעו גם אחיו של דידי סילברה. דידי ותורגמן שכבו על מיטות שכנות בחדר המיון, או הפוע אצל מפקד המשטרה הפצוע האורח הראשון: ראש עיריית רמלה.

"הראש העירוני" קרא אחריו דידי. "שודדי" סיגן מבין שיניו האורה, ופנה לעבר מיטתו של תורגמן.

"מה? שודדי", זעק דידי. "עכשיו אני שודדי, אבל אז כאשר הבאתי את האנשים להצביע בשבילך, היית צריך אותי! אם לא אני, בחיי לא היית ראש העירוני!"